

พระราชบัญญัติ

ล้างมลทีนในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรุรษ พ.ศ. ๒๔៩៩

ภูมิพลอดุลยเคช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาลบัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ บรมราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรถ้างมลทินให้แก่ผู้ที่ต้องคำพิพากษา ให้ลงโทษในกรณีความผิดคดีต่าง ๆ ซึ่งได้พันโทษไปแล้ว ผู้ ถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ และ ผู้ถูกลงโทษถึงต้องออกจากองค์การรัฐบาล องค์การสาธารณ เทศบาล หรือสุขาภิบาล และผู้ถูกลงโทษทางวินัยอย่างอื่น ในโอกาสที่พระพุทธศาสนาได้ยั่งยืนมาครบ ๒๕ ศตวรรษ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้น ไว้ โดยคำแนะนำและยืนยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อ ไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ ล้างมลทินในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ พ.ศ. ๒๔៩៩"

ล้างมลทินในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ พ.ศ. ๒๔៩៩" มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นตั้นไป

มาตรา ๓ ให้ถ้างมลทีนให้แก่บรรดาผู้ต้องคำพิพากษาให้
ลง โทษ ในกรณี ความผิดคดี ต่าง ๆ ซึ่งเกิด ขึ้นก่อนวันที่ ๘
พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔៩៩ และได้พ้นโทษไปแล้วก่อนหรือ
ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หรือซึ่งได้พ้นโทษไปโดย
ผลแห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการพระราชทานอภัยโทษเนื่อง
ในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิใด้เคย
ต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดในคดีนั้น ๆ

มาตรา ๔ ให้ล้างมลทินให้แก่บรรคาผู้ถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ และผู้ถูกลงโทษเพราะ ประพฤติชั่วถึงต้องออกจากองค์การรัฐบาล องค์การสาธารณ เทศบาล หรือสุขาภิบาล ตลอดจนโทษทางวินัยอย่างอื่น ซึ่งกระทำผิดก่อนวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔៩៩ และได้ ถูกลงโทษก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แล้วแต่ กรณี โดยให้ถือว่า ผู้นั้นมิได้เคยต้องถูกลงโทษทางวินัย

การล้างมลทินตามมาตรานี้ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิเรียกร้อง ใด ๆ เว้นแต่ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ บรรดาผู้ ที่ได้รับการถ้างมถทินตามพระราช บัญญัตินี้ ถ้าผู้ใดถูกเรียกเครื่องราชอิสริยาภรณ์คืน หรือถูก ถอดจากยศหรือบรรดาศักดิ์เนื่องในการ กระทำผิด อันได้รับ การถ้างมถทินนั้น และประสงค์จะได้รับพระราชทานเครื่อง ราชอิสริยาภรณ์ ยศหรือบรรดาศักดิ์คืนตามที่ได้รับอยู่เดิม ก็ให้ผู้นั้นแจ้งความประสงค์ไปยังสำนักคณะรัฐมนตรีเพื่อดำเนิน การขอพระราชทานคืนให้ต่อไป

มาตรา ๖ บรรดาผู้ ที่ได้รับการถ้างมลทีนตามพระราช บัญญัตินี้ ถ้าเป็นบุคกลที่เคยได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญมา แล้ว ก็ให้มีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญตามเดิม ถ้าบุคกล ดังกล่าวเคยเป็นข้ำราชการมาก่อน และยังไม่ได้รับเบี้ยหวัด บำเหน็จหรือบำนาญ ก็ให้ได้รับเบี้ยหวัด บำเหน็จหรือบำนาญ

เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ธ มกราคม ๒ ๕๐๐

ในการที่ต้องออกจากราชการเพราะเหตุ ทดแทนตาม กฎหมาย ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญที่ใช้อยู่ในขณะที่ออกจากราชการนั้น

การให้เบี้ยหวัด บำเหน็จหรือบำนาญตามพระราชบัญญัติ นี้ ไม่ผูกพันรัฐบาลที่จะต้องจ่ายเงินเพิ่มหรือให้สิทธิใด ๆ เท่าเทียมกับข้าราชการที่ออกจากราชการโดยมิได้กระทำผิดหรือ ถูกลงโทษ ทั้งนี้ให้กระทรวงการคลังพิจารณาจ่ายภายในวง เงินที่อนุมติในงบประมาณ

ในการพิจารณาจ่ายเบียหวัด บำเหน็จหรือบำนาญตาม พระราชบัญญัตินี้ ให้กือว่าคำวินิจฉัยของกระทรวงการคลัง เป็นเด็ดขาด

มาตรา ๗ สิทธิในการรับเบี้ยหวัดหรือบำนาญตามมาตรา ๖ ให้เกิดตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้เบิก ข่ายย้อนนับแต่วันที่กล่าวแล้วนี้ได้ แต่ต้องยื่นคำร้องขอรับ เบี้ยหวัด บำเหน็จ หรือ บำนาญภายในกำหนด หนึ่งปี่นับแต่ วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวง การคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ ในโอกาส์ที่พระพุทธคำสนาใค้ยังยินมาครบ ๒๕ ศตวรรษ ทางราชการ จะได้บาเพ็ญกุศล เพื่อเฉลิมฉลองในโอกาล์นี้ การให้อภัยทานถือว่า เบิ้นกุศลอย่างหนึ่ง ทางรัฐบาดจิงจะได้ดำเนินการให้มีการให้อภัยโทษ แก่นักโทษทั้งหลายทั่วราชอาณาจักร และนิรโทษกรรมให้แก่ผู้กระทำ ความนิดฐานกบฏ จุลาจล และผู้กระทำความนิดเนื่องในการบ้องกัน ระงับหรือปราบปรามกบฏหรือจถาจดด้วย นอกจากผู้ที่จะได้รับอภัย โทษและนิรโทษกรรมแล้ว ยังมิบุคคลอีกบางประเภท คามคำพิพากษาในกรณีความผิดคดี่ค่าง ๆ ซึ่งได้พ้นโทษไปแล้ว ผู้ถูก ลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ ถึงค**้อ**งออกจากองค์การรัฐบาด องค์การสาชารณ เทศบาด หรือ บุคคลเหล่านี้ได้มิกฎหมายบางฉบับคัดสิทธิหรือจำกัดสิทธิ ใม**่มิสิทธิสมบูรณ์เหมือนประชาชนพลเมืองทั้งหล**าย สมควรที่จะได้ล้างมลทินให้แก่บุคคลเหล่านี้ โดยถือว่าไม่เคยค้องคำ พิพากษา คำดั่งให้ดงโทษ และให้ได้รับสิทธิบางประการที่สูญเสียไป เบ็นการให้อภัยทาน เพื่อให้บุคคลเหล่านี้มีสิทธิดำเนินชีวิตได้เช่นเคียว เสมือนเป็นการซุบชิวิคให้เกิดขึ้นใหม่ กับบุคคลที่ใม่เคยค้องรับโทษ ในการนี้จำเป็นต้องคราพระราชบัญญัติด้างมดทินในโอกาล์ครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ ขึ้นใช้บังคับค่อไป.